

Teza: przedawnienie karalności

W przypadku przedawnienia karalności deliktu dyscyplinarnego sąd odwoławczy uchyla orzeczenie sądu I instancji i umarza postępowanie.

Sygn. **akt WO -155/2017**

ORZECZENIE

z dnia 15 grudnia 2017 roku

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie w składzie:

Przewodniczący: SWSD Dorota Szubielska

Sędziowie: SWSD Elżbieta Gajda – Krynicka /sprawozdawca/

SWSD Wojciech Płóciennik

Protokolant: Aneta Stefańska

przy udziale Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego radcy prawnego Mariusza Łątkowskiego

po rozpoznaniu w dniu 15 grudnia 2017 r. na rozprawie

sprawy radcy prawnego J. A.

obwinionego o przewinienie dyscyplinarne z art. 64 ust.1 ustawy o radcach prawnych w związku z art. 1, art. 4 ust 1, art. 6 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego

z powodu odwołania obwinionego J. A. od orzeczenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku z dnia 10. 04. 2017r sygn. akt D 11/2017..

orzeka:

1.

uchyla zaskarżone orzeczenie w całości i postępowanie umarza;

2.

koszty postępowania przed Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym w Gdańsku ponosi Okręgowa Izba Radców Prawnych w Gdańsku natomiast koszty w wysokości 1.200,00 (słownie złotych: jeden tysiąc dwieście) przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym Krajowa Rada Radców Prawnych.

UZASADNIENIE

Radca prawny J. A. został obwiniony o to, że w okresie od 1.12.2011r do 20.04.2012r będąc pełnomocnikiem procesowym p. P. P. i p. K. P. w sprawie z ich powództwa przeciwko (...) SA z siedzibą w W. o zapłatę, sygn.. (...) w W. naruszył zasady etyki radcy prawnego poprzez brak należytej staranności polegającej na niezłożeniu wniosków dowodowych w pozwie inicjującym proces jak i na etapie postępowania sądowego zabezpieczających interes Mocodawców, w tym wniosku o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu motoryzacji, tj. w okresie 01.12. 2011r – 20.04.2012r przed Sądem Rejonowym w W..

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny w Gdańsku orzeczeniem z dnia 10 kwietnia 2017r. uznał obwinionego radcę prawnego J. A. winnym, że nie dochował należytej staranności przy wykonywaniu obowiązków radcy prawnego, poprzez nie złożenie wniosku o sporządzenie opinii biegłego z zakresu motoryzacji w toku procesu, co stanowi przewinienie z art. 64 ust.1 pkt 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych w związku z art.1, art. 4 ust.1, art. 6 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego i wymierzył mu karę dyscyplinarną upomnienia oraz obciążył go kosztami postępowania dyscyplinarnego w wysokości 1582,20 zł.

Od orzeczenia odwołanie wniósł obwiniony radca prawny zarzucając :

- błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego orzeczenia, mający wpływ na jego treść poprzez błędne ustalenie, że obwiniony nie dochował należytej staranności poprzez niezłożenie wniosku dowodowego o sporządzenie opinii biegłego z zakresu motoryzacji w toku procesu przed Sądem Rejonowym w W.,

- zarzut przedawnienia karalności zarzucanego mu przewinienia, gdyż od czasu jego popełnienia w okresie od 1.10.2011r do 20.04.2012 minęło 5 lat, podstawa art.70 ust. 2 ustawy o radcach prawnych.

Wskazując na powyższe uchybienia obwiniony wnosił o:

1.

uchylenie zaskarżonego orzeczenia i umorzenie postępowania dyscyplinarnego z uwagi na przedawnienie karalności przewinienia dyscyplinarnego,

2.

w razie nie uwzględnienia powyższego wniosku, o zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez uniewinnienie bądź przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny rozpoznając odwołanie obwinionego radcy prawnego od orzeczenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego i podniesione w nim zarzuty, zważył co następuje.

Sąd I instancji bardzo wnikliwie przeprowadził postępowanie, poczynione ustalenia nie budzą zastrzeżeń i potwierdzają winę radcy prawnego J. A..

Bezspornym w sprawie jest to, że obwiniony nie wykonał należycie, rzetelnie i uczciwie czynności zawodowych zgodnie z prawem, zasadami etyki zawodowej oraz dobrymi obyczajami obowiązującymi radcę prawnego.

Jednakże mając na względzie skutecznie podniesiony zarzut przedawnienia karalności przewinienia dyscyplinarnego, Wyższy Sąd Dyscyplinarny nie analizował podniesionego zarzutu - błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego orzeczenia, mającego wpływ na jego treść poprzez błędne ustalenie, że obwiniony nie dochował należytej staranności poprzez niezłożenie wniosku dowodowego o sporządzenie opinii biegłego z zakresu motoryzacji w toku procesu przed Sądem Rejonowym w W..

Artykuł 70 ust. 2 ustawy o radcach prawnych stanowi, że w razie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego przed upływem trzech lat od czasu popełnienia przewinienia, karalność przewinienia ustaje , jeżeli od czasu popełnienia upłynęło pięć lat.

Z przeprowadzonego postępowania przed sądem I instancji wynika , że czyn za który obwiniony radca prawny J. A. został ukarany został popełniony w okresie od 1.12.2011r do 20.04.2012r.

Z poczynionych ustaleń w sprawie za końcową datę przewinienia należy uznać dzień 20.04.2012r, a więc zarzucane obwinionemu przewinienie uległo przedawnieniu w dniu 20.04.2017r tj. przed wydaniem orzeczenia przez Wyższy Sąd Dyscyplinarny.

Z tych względów Wyższy Sąd Dyscyplinarny orzekł jak w sentencji .

O kosztach postępowania Wyższy Sąd Dyscyplinarny orzekł na podstawie art. 70⁶ ust. 1 i 2 Ustawy o radcach prawnych w związku z §1 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 Uchwały Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 20 marca 2015 r. nr 86/IX/2015.